

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Fossa. Calamitas ingens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

*Abyssus a-
byssum in-
vocat quid.
Vel potius
malorum
abyssus;
κακού
βάθος; &
ἄποις.*

Eodem modo, ubi fit de abyso mentio, vastum calamitatis pelagus figuratur, ut Psalm. xxi. *abys-*
abyssum invocat: quod ita accipiunt, profunda atq; vasta calamitas vastiorem aliam semper vo-
cat calamitatem, quod alii dixerunt *Malorum hydram*, cum scilicet aversa res cladesq; continentur
ingruunt, ac velut unda supervenit undæ, alia post aliæ succedunt. Sunt qui dictum ita interpre-
tantur, ut uniuscujuspiam rei magnitudinem alterius invocet magnitudinem: utpote, peccatorum cu-
mulo necessarium esse ingentem cumulum misericordia. Alii per abyssos hos novam & veterem di-
stribuunt, & vinarus institutionum doctrinam intelligunt: profundissima enim utraq; est, & altera alterius in-
diget auxilio: ita enim Eucherius, Psalmi dictum hujusmodi citans, profunditatem inquit scriptura-
rum inde colligi. Neque illud non probat, ut vetus testamentum, qui novi egeat auxilio, & veteris
novum. Quin & humanam mentem unicuiq; abyssum esse dicit, qui nequeat semetipsum ipsa con-
prehendere, nisi superioris abyssi ope sublevetur: unde scilicet affulget lumen, quod alti profundis
tenebras discutiat.

LACUNA FOSSAQUE. CAP. XXIX.

*Sic Cicerone
& Verr. La-
cunam rei
familiaris
proponit
Garus.*

Ab abysso haud multum dissimilis est alia aquarum species lacunosa, eaque plurimum turbida,
conosa atq; facula, quæ nimirum pro cladibus & arumnis accipi solet. Ita dictum Euchie-
lis interpretantur, ubi Dominus ad Hebreos: *Aperiā sepulturā vestras, & educā vōs de morte.*
Frequenter enim in Divinis literis pro una eademq; re ponuntur, sepultura, vorago, infernum, aby-
sus, fossa, lacus, & similia. Psalm. 27. *Similis descendantibus in lacum, nonnulli profundissimas fossarum*
altitudines intelligunt, unde non detur emersus: nonnulli sepulchra foveis excavata. Sedeni Psalm.
29. *Servatis me ne decidere in lacum, quod foveam alii, alii puteum vertere: Euthymius* inevitabile
periculum exponit, quippe voraginem, in quam qui forte inciderit, suis ipse viribus nequaquam pos-
sit evadere. Alibi exauditum se ait Propheta, ut de lacu profundissimo fordidissimaq; extraheretur,
quod maxima vita discrimina, quod divinitus evaserat, declarat. Et quod ibidem dicitur de lato li-
mi, lividissimam loci putredinem ostendit: ea vero est, quæ animas nostras eo demersas tenaci ve-
luti cenno implicatas detinet. Hinc Davides orat se de luto eripi, ne affixus in palude putoreq; illo
perpetuo recumbere adiugatur: atque hac de turbidis.

LIMPIDÆ. CAP. XXX.

*Claritudo
& obscuri-
tas aqua
quid.
Ensid. his.*

AQue vero limpidae perspicuaque omnes, dubio procul pro doctrinæ symbolo, ut ostensum
est, accipiuntur. Doctrina autem omnis vel in conspicuo est, in ore quippe ipso, vel in mens
recessu. Hinc ea, quæ manifeste patent, perspicuis & nitidis, nec admodum altis profundis compa-
ramus: quæ vero in arcans habentur, aut solo concipiuntur intellectu, ea vel nubium, ut superius,
densitari, vel puteis, vel altioribus undis similia sunt. Transfert autem commodissime hac
aqua claritudo atque obscuritas ad humanum animum, eaq; metaphora, quod syncerum apertum
manifestumq; & perspicuum est, Candidum appellamus: propterea quod hujusmodi propemo-
dum est aquæ pura conditio, ut superficiem habeat claram atque perspicuam. Hinc Pindarus Py-
thiis, Arcesilaus candida præcordia dixit, *λευκὰς πηγαντας φέσον.* Contra vero quæ abditæ, in-
cognita, & in intima mentis penetralia recondita, ab ejusdem aquæ similitudine, obscura, nigra,
vel alta nuncupamus: ut quæq; enim in aquis profundiora sunt, eo videntur obscuriora. Ita Ho-
merus nigra inquit præcordia, *φέρεις* quippe *μέλανας* ob taciturnitatem, & consiliorum occulta-
tionem. Et Virgilianus Aeneas premit altum corde dolorem, quem nullo scilicet signo manife-
stabat.

PUTEO. CAP. XXXI.

Et in hujusmodi significatum Divinæ literæ Puteos plurimum ponere consueverunt. Hinc Isaac
puteos tot fodit, tot purgare aggreditur, tot novo labore aperit, quæ omnia mystico sensu viti,
quam sequi debemus, doctrinam indicant. Nam & Philo eo loco, *Quæ foderant pueri patrū ijs,*
ingēsto rudere obstruunt Palestīnī, fosuras puteorum auspicia esse disciplinarum ait. Et vero in pa-
catissimo contemplativa Philosophia recessu commorantur, ubi tranquilla, placida, leniterque flu-
entes aquæ castissimo lasciviant. Non negarim autem puteum in Divinis literis esse etiam uxoris
Iherō.